

Buồn loãng trên đồi

Thơ NGUYỄN-ĐỨC-NHÂN

tặng những người bạn tôi
ở Điện Bàn

Lang thang trên đồi vắng
Bước chân dẫm chiều tà
Tóc râu nhiều cay đắng
Hồn rộng mây bay qua

Trên sông nước lấp lánh
Nhìn cỏ cây thấm lòng
Ở mùa này cau trổ
Đầu ngô ai còn trông !

***

Ngày xưa ra khỏi làng
Gió thổi hai bờ cao
Vịn vai cầu mẹ dặn :
Đời còn nhiều lao đao

Ra đi nhớ giữ gìn
Lòng mẹ gửi theo con
Vườn rau đủ nuôi sống
Đừng buồn chi héo hon

Vào Sài Gòn — Phan Thiết
Bảo Lộc rồi Long An
Mỗi tuần thư một cái
Tin mẹ như mây tan

Trải qua sáu năm lẻ
Năm ngoái còn về thăm
Ngó lên hàng tre úa
Đường vào nay cỏ đan

Hỏi người ta mới biết
Mẹ đi vô đất trời
Mệnh mông chuông chùa đổ
Sỏi đá buồn, mẹ ơi !

Đất rộng chân đi hoai
Tay trắng đầy heo may
Đói cơm chùa, cơm bạn
Láy lắt như người say
Lang thang bên đồi vắng
Núi xanh xanh đổi màu
Thời gian bạc thân áo
Bao la biết về đâu !

Báo 15-12-1970

Lời cảm ơn bạn bè

Thơ LÊ-VĂN-TRUNG

Thay Nhân cảm ơn bạn bè

Xin cảm ơn bạn bè ta đã tới
Uống chút rượu mừng trong ngày cưới ta
Dù lũ mây về từ rừng cao núi thẳm
Dù đũa què chân, dù đũa mù lò
Xin cảm ơn bạn bè ta đã tới
Dù một giây một phút lại ra đi
Dù áo hành quân còn đầy vết bụi
Dù nắng mưa còn rát mặt rát mày
Xin cảm ơn bạn bè ta đã tới
Tới từ Khe Sanh A Lưới Dakto
Đề cho ta vui trong ngày đám cưới
Rồi lũ mây đi không lời hẹn hò
Xin cảm ơn bạn bè ta đã tới
Đã chúc mừng hoan hỉ, đã say sưa
Đã bắt tay ta, đã cười đã nói
Rồi lũ mây đi cũng rất tình cờ
Xin cảm ơn bạn bè ta đã tới
Đã uống cùng ta một chén rượu mừng
Dù xa xôi, dù đò sông cách trở
Lũ mây đã về, đã nhớ về đông
Xin cảm ơn bạn bè ta lần nữa
Đưa trên đồi cao, đưa dưới chân đèo
Có đũa nào ngày mai làm đám cưới
Không biết bạn bè còn được bao nhiêu ?

(Bên trời cổ xé)